Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μέρος ὑψηλόν, ὅπου ἀναβιβάζουν τὰ φορτία διὰ νὰ ἀναλαμβάνωνται εὐκολώτερα.

βοηθητικὸς ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθετον *βοηθητικός*.

1) Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, ὡς ὅρ. στρατιωτικὸς λόγ. σύνηθ. **2)** Ἐλεήμων Πόντ. (Χαλδ.): *Βοηθητικέσσα γυναῖκα.*

βοηθὸς ἐπίθ. κοιν. *βουηθὸς* βόρ. ἰδιώμ. *βουηθὸς* Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *βοηθός*.

1) Ὁ παρέχων βοήθειαν, ἀρωγὸς κοιν.: Φρ. *Ὁ Θεὸς βοηθὸς* (ἐκ τοῦ πληρεστέρου «ὁ Θεὸς εἴη βοηθός») κοιν. || Ἄσμ.

Καὶ τὴν εὐχή μου νὰ 'χετε καὶ τὸ Θεὸ βοηθό σας

Κρήτ. (Σφακ.) **2)** Ὁ ἱκανὸς μόνον διὰ βοηθητικὰς ἐργασίας, ἐπὶ μαθητευομένου τεχνίτου κοιν.

βοηθῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.) *βοηθῶ* κοιν. *βοηθάω* κοιν. *βοηθάω* σύνηθ. *βουηθάου* βόρ. ἰδιώμ. *βουηθῶ* Κρήτ. *βουηθάου* βόρ. ἰδιώμ. *βογηθῶ* Καππ. (Σινασσ.) Λευκ. *βοηθοῦ* Τσακων. *βοηθοῦ* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *βοχθάω* Κεφαλλ. *βοχτάω* Κεφαλλ. *βοχτάου* Εὔβ. (Αὐλωνάρ.) *βοθῶ* Ἀστυπ. Θρᾴκ. (Σαρεκκλ.) Κάλυμν. Καππ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. *βοθάω* Εὔβ. (Κύμ.) Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.) *βουθῶ* Ἀμοργ. Ἀστυπ. Θήρ. Θρᾴκ. (Αἶν.) Ἴων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κίμωλ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Λέσβ. Λῆμν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. *βουθάου* Μακεδ. (Ἀρν.) *βοθοῦ* Σκῦρ. *βουθοῦ* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀβοηθῶ* Πελοπν. (Μάν.) Τῆν. *ἀβοηθῶ* Σκίαθ. *ἀβουηθῶ* Θεσσ. Μακεδ. (Βλάστ.) Μύκ. *ἀβοχτῶ* Κεφαλλ. *ἀβουχτῶ* Κέως *ἀβουθῶ* Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος (Πυργ.) *'ουθῶ* Κάρπ. *γοθῶ* Ρόδ. *γουθῶ* Μακεδ. (Βελβ.) Σύμ. Τῆλ. *μπουχθῶ* Σίφν. *ἀμπουχθῶ* Σίφν. *μπουθῶ* Κύθν. *ἀμπουθῶ* Ἴος Κύθν. *ἀbουθῶ* Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *φηdῶ* Ἀπουλ. *φ'θῶ* Ἴμβρ. *φ'dῶ* Λέσβ. *φ'τῶ* Λέσβ. *βησῶ* Ἀπουλ. *ἀφουθάω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφουδάω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀφηdῶ* Ἀπουλ. *ἀφητῶ* Ἀπουλ. *ἀβησῶ* Ἀπουλ. *βοθίζω* Θρᾴκ. (Σαμακόβ.) *ἀβουθίτζου* Καλαβρ. (Καρδ.) Μέσ. *βοηθίζομαι* Σῦρ.

Τὸ ἀρχ. *βοηθῶ*. Οἱ τύπ. *βοθῶ*, δι' ὃν πβ. καὶ τὸ ἀρχ. Ἴων. *βωθέω*, *βουθῶ* καὶ *βοηθίζομαι* καὶ μεσν. Πβ. Πρόδρομ. 3, 10 κῶδ. g (ἔκδ. Hesseling-Pernot) «κατάβαινε εἰς τὴν τράπεζαν καὶ βόθα τὸν κελλάριν» καὶ Μαχαιρ. 1, 514 (ἔκδ. RDawkins) «νὰ σᾶς βουθήσῃ ὁ Θεὸς» καὶ Μαχαιρ. 1, 200 «θωρῶντα οἱ κλέφτες τὰ δύο κάτεργα ἐβάλαν ἀπάνω πολλοὺς ἄλλους Σαρακηνοὺς διὰ νὰ βοηθιστοῦσιν». Διὰ τὸν τύπον Ἀπουλ. *βησῶ* πβ. *βησεία* ἐν λ. *βοήθεια*.

1) Παρέχω εἴς τινα ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀρωγήν, ἐπικουρῶ κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Καππ. (Σινασσ. κ.ἀ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. Βοηθῶ τὸν ἀδερφό μου – τὸ σπίτι μου – τοὺς φτωχοὺς* κτλ. κοιν. *Ἀδερφὸς τ' ἀδερφοῦ δὲ βουηθᾷ σήμερο* Κρήτ. *Νὰ βοηθᾷ!* (εὐχὴ λεγομένη κατὰ τὴν ἡμέραν ἑορτῆς ἁγίου) Ἰνέπ. *Νὰ μᾶς βουθάῃ κ' ἡ σημερ'νὴ* (ἐνν. ἡμέρα, συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀρν. || Γνωμ. *Μὲ τὴ μοῖρα τῶν παιδιῶ βοηθειέται κι ὁ πατέρας* Σίφν. || Παροιμ. *Ἀι – Γεώργι, βόηθα με, κούνα κ' ἐσὺ τὸ χέρι σου* (συνών. τῇ ἀρχ. «σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει», ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχ.) κοιν. *Βόηθα με, φτωχέ, νὰ μὴ σοῦ μοιάσω* (εἰρων. πρὸς πλούσιον ἐπικαλούμενον τὴν βοήθειαν πτωχοῦ, ἢ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς πολλαχοῦ) σύνηθ. *Εἴχαμε σκύλλο κ' ἐβόθαε τὸ λύκο* (ἐπὶ ἀπίστου φίλου, συγγενοῦς ἢ ὑπηρέτου) Κάμπος Λακων. || Ἄσμ.

Ἡ τύχη σὰ δὲ μοῦ βουηθᾷ, ψυχή, γιάdα δὲ βγαίνεις;
βασανισμένο μου κορμὶ καὶ γιάdα δὲ bοθαίνεις;

Κρήτ. — Ποίημ.

Ποῖος 's τὸ σύντροφον ἀπλώνει | χέρι ὡσὰν νὰ βοηθηθῇ,
ποῖος τὴ σάρκα του dαγκώνει | ὅσο ποῦ νὰ νεκρωθῇ;

ΔΣολωμ. 23 **2)** Ἀνασηκώνω τι, συνήθως ἐπὶ βάρους Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Κοτζάμου θεόσακκα καὶ τ'ἀβουχτάει μονάχος του* Κεφαλλ. *Τ' ἀβουθᾷ 's τὸν ὦμο του* Ἀπύρανθ. **3)** Ἐπιφορτίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἐσὺ τὴν εἶπες τὴ gουβέdα 'φτὴ κ' ὕστερα τὴν ἐβούθησες ἐμένα.* || Φρ. *Τοῦ τὴν ἀβουθοῦσι* (τὸν ὑπανδρεύουν μαζί της, συνών. φρ. *τοῦ τὴν φορτώνουν*).

βόθα ἡ, Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Εἶδος δακτυλιολίθου σχήματος τριγωνικοῦ φέροντος δώδεκα μικροὺς ποικιλοχρώμους λίθους Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): Ἄσμ.

Ἀφίνω σε χρυσὸν σταυρὸν καὶ βόθαν dαχτυλίδιν

(δηλ. δακτυλίδι μὲ βόθαν) ἔνθ' ἀν. **2)** Ἀργυροῦν ψέλιον φέρον ἐξηρτημένα δι' ἁλύσεων ἀργυρᾶ δακτυλίδια Πόντ. (Κερασ.) **3)** Δερματίνη δακτυλήθρα τοῦ λιχανοῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, τὴν ὁποίαν φοροῦν αἱ γυναῖκες, ὅταν πλέκουν Πόντ. (Κρώμν.)

βόθρακας ὁ, Λέσβ. (Ἀγιάσ.) Ρόδ. Χίος (Βολισσ. Πιτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόθρος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ακας* κατὰ τύπον μεγεθυντικόν.

1) *Βόθρος* **1**, ὁ ἰδ., Ρόδ. **2)** Λάκκος ἀβαθὴς εἰς τὸν ὁποῖον λιμνάζει ὕδωρ Χίος (Βολισσ. Πιτ.) **3)** Ὑπόγειον ἀνήλιον καὶ ὑγρὸν Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ.

***βοθρακώνω,** βαθρακώνω* Εὔβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βόθρακας*. Τὸ *βαθρακώνω* κατ' ἀφομ. προληπτικήν.

Ρίπτω εἰς βάραθρον.

βοθρὶ τό, Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. (Σέλιν.) Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) Σῦρ. Χίος κ. ἀ.—*Λεξ.* Βλαστ. 299 Δημητρ. *βορθὶ* Κρήτ. Νάξ. (Βόθρ.) *βοχθὶ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βυθρὶ* Πάρ. *ὀρθρὶ* Νίσυρ. *γουθρὶ* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βοθρίον*. Τὸ *βυθρὶ* πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *βυθὸς* ἢ *βύθος*.

1) Μικρὸς λάκκος, βόθρος Σάμ. Σῦρ. κ. ἀ. **β)** Ὁ λάκκος τῆς ἀσβεστοκαμίνου Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.) Πάρ. **γ)** Ὁ λάκκος τοῦ ὑποληνίου, ὅπου ρέει τὸ γλεῦκος Χίος κ. ἀ.—*Λεξ.* Βλαστ. ἔνθ' ἀν. **δ)** Μικρὸς λάκκος παρὰ τὸ στόμιον τοῦ φούρνου ἢ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου συσσωρεύεται ἡ ἀνθρακιὰ Ἀμοργ. Κάλυμν. Κρήτ. Κῶς κ. ἀ.—*Λεξ.* Δημητρ. **ε)** Ἡ λάρναξ τοῦ ἐλαιοτριβείου, εἰς τὴν ὁποίαν ρέει τὸ ἔλαιον ἀπὸ τὴν πιεστικὴν μηχανὴν Κρήτ. (Σέλιν.) Σάμ. Χίος. **ς)** Ἡ δεξαμενὴ τῆς ἀποστακτικῆς μηχανῆς Ρόδ. (Ἀρχάγγελ.) **2)** Πᾶν κοῖλον μέρος, ὅπου συναθροίζεται ὕδωρ Νίσυρ.

Πβ. *βόθρος*.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ